

دبیرکل حزب ملت ایران: نباید وسیله حکومتی مستبد شویم

چهارشنبه ۲ اردیبهشت ۱۳۸۸

امیدمعماریان

روز: خسروسیف دبیرکل حزب ملت ایران نظریات خود را درخصوص انتخابات ریاست جمهوری با روز مطرح کرده است. وی از جمله افرادی است که تحریم انتخابات را در دستور کار خود قرار داده اند. وی دلایل خود در خصوص این تصمیم تشریح کرده است. این گفت و گو را می خوانید.

نظر شما در مورد انتخابات چیست؟

ما در حزب ملت ایران از سال ۱۳۵۸ در انتخابات شرکت نکردیم و شرایط خود را برای شرکت در یک انتخابات آزاد اعلام کردیم. نظر خود را همچنین در خصوص انتخابات امسال نیز در فروردین ۸۸ اعلام کردیم. بر آن اساس برای انتخابات آزاد یک مبنای سالم در نظر داریم که در آن احزاب و روزنامه ها و فعالان سیاسی آزاد باشند. ما در ایران این شرایط را نداریم. از طرف دیگر قانون اساسی موجود مانع از انتخابات آزاد است. نظارت بر انتخابات هم اکنون تبدیل به دخالت در انتخابات شده است. کار شورای نگهبان غیرقانونی است. تمام مجالسی که تشکیل شده از نظر ما اعتبار قانونی ندارد.

با توجه به وضعیت ساختار سیاسی در ایران عملاً حضور احزاب در انتخابات معنی پیدا می کند. شما به عنوان حزبی که سی سال در انتخابات شرکت نکردید دستاورد خود را چه می دانید؟ جای شما کجاست؟

کسانی که در انتخابات شرکت می کنند به تلاش حکومت برای به دست آوردن یک مشروعیت جهانی کمک می کنند. ما نباید وسیله یک حکومت مستبدی بشویم که گزینه اش در مورد انتخابات ریاست جمهوری از پیش مشخص است.

شما قائل نیستید که رای مردم عملاً می تواند تغییر ایجاد کند؟ به عنوان مثال شما رییس جمهوری مثل آقای خاتمی را همانند آقای احمدی نژاد می دانید؟

شرکت و رای دادن به این انتخاباتی که می خواهد برگزار شود یعنی رای به کاندیداهای شورای نگهبان. اگر رای بدهیم یعنی همه کارهای خلاف اینها چه در گذشته و چه در آینده را تایید کرده ایم. آقای خاتمی بیست میلیون رای داشت ولی هیچ گامی برنداشت. در آخرین سخنرانی خودش هم در دانشگاه تهران گفت که من برای نجات نظام آمده ام. اگر وجهه ایران در سطح بین المللی بهبود پیدا کرد از نقطه نظر خود نظام بوده است. بنید حادثه ۱۸ تیر در زمان آقای خاتمی اتفاق افتاد. خود ما زندانی های زمان آقای خاتمی هستیم. ایشان در این موارد چه کار کردند؟ آیا به شعارهای خودش عمل کرد؟ اینها فقط در داخل خود با هم رقابت می کنند. اما با هم هیچ فرقی نمی کنند. چه آقای موسوی باشد، چه خاتمی و چه احمدی نژاد. ما می گوئیم قانون اساسی برنقص است و باید عوض شود.

اصلاح طلبان معتقدند آدم سیاسی که در قدرت نباشد نمی تواند تغییر ایجاد کند. مثلاً آقای کروبی در بیانیه اخیرشان از برخی تغییرات در قانون اساسی صحبت کرده اند. اما باید به هر حال حضور پیدا کنند تا بتوانند تغییر ایجاد کنند.

ولی همین آقای کروبی رییس مجلس بودند و در موقعی که لایحه ای در مجلس می خواست تصویب شود به خاطر دخالت رهبر ایشان گفتند که حکم رهبر حکم حکومتی است. ایشان چه چیزی را می خواهند اصلاح کنند و من چگونه باید به او اعتماد داشته باشم؟

آنها معتقدند تغییرات، یک شبه ممکن نیست.

ما هم نمی گوئیم یک شبه. سی سال از انقلاب گذشته است. تمام اینهایی که در داخل نظام ادعای اتحاد می کنند آیا وقتی در قدرت بوده اند برای تغییر اقدام کرده اند؟ حالا که از قدرت خارج هستند این حرفها را می زنند. از کجا معلوم که وقتی قدرت کسب کردند به عهد خود وفا کنند.

دستاورد سی سال تحریم شما چه بوده است؟

عدم تایید تمام خلاف هایی که در این سی سال انجام شده است. مملکت نابودشده است. ایران الان در مرز تجزیه قرار گرفته است. هر چه قدر اینها به خلاف کاری های خود ادامه بدهند وضعیت کشور بدتر می شود. آیا شما در زمینه سیاست خارجی فکر می کنید سیاست عاقلانه ای است.

درست. اما عده ای معتقدند با بیرون نشستن هم تغییری ایجاد نمی شود. می شود؟

بیرون نشستن نیست. ما حرفمان را می زنیم و هزینه اش را می دهیم. این قانون اساسی متعلق به سه دهه پیش است. نسل امروز حق رای و نظر دارد. آیا آقایان اجازه می دهند مردم در خصوص حقوق شهروندی شان اظهار نظر کنند؟ ما همیشه گفته ایم که انتخابات یک نمایش است. و کسی را که می خواهند قبلاً تعیین می کنند و هر کسی را بخواهند از صندوق رای بیرون می آورند. چیزی که در قبل از انقلاب هم وجود داشت. شرایط

انتخابات اگر تغییر نکند، ما انتخابات را آزاد نمی دانیم. در صورتی که دانشجویان و کارگران را به صرف خواسته های صنفی شان به زندان می اندازند شرایط خوبی نیست. وقتی به شما اجازه نمی دهند در روزنامه چیزی که مورد نظرتان است را بنویسید و روزنامه ها را توقیف می کنند و زندان ها را پر می کنند و به یکه تازی شان ادامه می دهند، انتخابات آزاد نیست.

اگر فعالان سیاسی از مشارکت بپرهیزند به بهبود وضعیت دانشجویان و کارگران و روزنامه نگاران کمک می کند؟

ما در این خلاف شرکت نمی کنیم. انتخابات انتصاب است. ما شرایط شرکت در انتخابات را مطرح کرده ایم و گفته ایم که این انتخابات آزاد نیست و نباید مجلس آرای یک گروه صد نفره شد. مردم اصلا هیچ هستند در این میان. ما موقعی که آقای خاتمی ۲۰ میلیون و ۲۳ میلیون رای آورد در انتخابات شرکت نکردیم. چون سناریو را جوری درست کردند که مردم به صحنه بیایند. در مقابلش آقای ناطق نوری را قرار دادند که جناح راست حمایت می کرد. مردم برای آنکه به آنها دهن کجی کنند به آقای خاتمی رای دادند. حتما مقاله آقای سبحانی با عنوان "نه بزرگ" را در مجله ایران فردا خوانده اید و یادتان است. مردم به آقایان نه گفتند و گرنه کسی آقای خاتمی را نمی شناخت. گفتیم اگر آقای خاتمی به شعارهای خود عمل کنند ما به ایشان رای می دهیم. اما ایشان به شعارهایش عمل کرد. سی سال مملکت ما با این درآمد سرشار عقب رفته است. چطور با این وضعیت می توان جلو رفت؟